

PODKURZANIE (4) *sb n*

Tekst nie oznacza pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w pod-).

sg N podkurzani(e) (2). ◇ I podkurzani(e)m (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. podburzyć.

*Owiewanie dolnych części ciała kłębami dymu lub pary; suffitio, suffitus Cn (4) : Nie godzi się o wypędzeniu płodu pomyślać/ albo praczować/ ażby pierwej oliwą/ albo tłuściością nieiaką, takżez myciem albo podkurzaniem: macicza była odmiękczona *FalZioł* V 34; A macicza ma być namazana/ albo podkurzaniem y wonią: zagrzewana aż się rozтворzy *FalZioł* V 34, V 34v.*

*podkurzanie czego [= czym] (1): Podkurzanie gnoiu sępiego/ wywodzi Secundinę: to iest łożysko wktorem dziecię [!] leży w żywocie *FalZioł* IV 27a.*

Synonim: podkadziwanie.

Cf **PODKURZAĆ**

AL, MŚ